Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2004/42/EB

2004 m. balandžio 21 d.

dėl lakiųjų organinių junginių, susidarančių naudojant organinius tirpiklius tam tikruose dažuose, lakuose ir transporto priemonių pakartotinės apdailos produktuose, išmetamų kiekių ribojimo ir iš dalies keičianti Direktyvą 1999/13/EB

(OL L 143, 2004 4 30, p. 87)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1137/2008 2008 m. spalio 22 d.	L 311	1	2008 11 21
►M2	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/112/EB 2008 m. gruodžio 16 d.	L 345	68	2008 12 23

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2004/42/EB

2004 m. balandžio 21 d.

dėl lakiųjų organinių junginių, susidarančių naudojant organinius tirpiklius tam tikruose dažuose, lakuose ir transporto priemonių pakartotinės apdailos produktuose, išmetamų kiekių ribojimo ir iš dalies keičianti Direktyvą 1999/13/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

Sutarties 251 straipsnyje nustatyta tvarka ([2]),

kadangi:

(1) 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/81/EB dėl tam tikrų atmosferos teršalų išmetimo nacionalinių ribų ([3]) nustato tam tikrų teršalų, įskaitant lakiuosius organinius junginius (toliau – LOJ), išmetimo nacionalines ribas, kurių pagal Bendrijos integruotąją kovos su rūgštėjimu ir ozonu atmosferos pažemio sluoksnyje strategiją turi būti laikomasi nuo 2010 m., tačiau nenustato tų teršalų išmetimo iš konkrečių šaltinių ribinių verčių.

(2) Siekdamos laikytis LOJ išmetimo nacionalinių ribų, valstybės narės turi reguliuoti keletą skirtingų šių teršalų išmetimo šaltinių kategorijų.

(3) Ši direktyva papildo nacionalines priemones, skirtas LOJ išmetimo ribų laikymuisi užtikrinti.

(4) Nesant Bendrijos nuostatų, valstybių narių teisės aktai, nustatantys LOJ ribines vertes tam tikrų produktų kategorijų sudėtyje, gali skirtis. Dėl šių skirtumų ir tokių teisės aktų nebuvimo kai kuriose valstybėse narėse susidarytų nereikalingos kliūtys prekybai ir būtų iškraipyta konkurencija vidaus rinkoje.

(5) Todėl kovai su ozonu atmosferos pažemio sluoksnyje reikia suderinti nacionalinius teisės aktus ir nuostatas, kurie nustato LOJ kiekį šios direktyvos reglamentuojamuose produktuose, kad nebūtų ribojamas laisvas šių produktų judėjimas.

(6) Kadangi siūlomos akcijos tikslų, būtent sumažinti išmetamų LOJ kiekį, valstybės narės negali iki galo įgyvendinti, nes vienoje valstybėje narėje išmetami LOJ veikia oro kokybę kitose valstybėse narėse ir todėl dėl siūlomos akcijos masto bei poveikio išmetamų LOJ kiekio mažinimo tikslų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali patvirtinti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje išdėstytą subsidiarumo principą. Laikantis minėtame straipsnyje išdėstyto proporcingumo principo, ši direktyva neviršija būtinųjų priemonių ribų tokiems tikslams pasiekti.

(7) Dėl LOJ kiekio, esančio dažuose, lakuose ir transporto priemonių pakartotinės apdailos produktuose, į atmosferą išmetamas didelis kiekis LOJ, kurie prisideda prie troposferos paribio sluoksnyje

([1]) OL C 220, 2003 9 16, p. 43.
([2]) 2003 m. rugsėjo 25 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2004 m. sausio 7 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 79 E, 2004 3 30, p. 1) ir 2004 m. kovo 30 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([3]) OL L 309, 2004 11 27, p. 22.

▼B

besiformuojančių vietinių ir tarpvalstybinių fotocheminių oksidantų.

(8) Todėl LOJ kiekį dažuose, lakuose ir transporto priemonių pakartotinės apdailos produktuose reikėtų sumažinti tiek, kiek techniškai ir ekonomiškai įmanoma, atsižvelgiant į klimato sąlygas.

(9) Aukštas aplinkos apsaugos lygis reikalauja nustatyti ir įgyvendinti LOJ, naudojamų produktų, kuriems taikoma ši direktyva, sudėtyje, ribines vertes.

(10) Reikėtų numatyti pereinamąsias priemones produktams, pagamintiems kol įsigalios šios direktyvos reikalavimai.

(11) Valstybėms narėms turėtų suteikti atskiras licencijas specialiais tikslais prekiauti ir pirkti griežtai ribotą šia direktyva nustatytų ribinių tirpiklio verčių neatitinkančių produktų kiekį.

(12) Ši direktyva papildo Bendrijos nuostatas dėl cheminių medžiagų ir preparatų ženklinimo.

(13) Į šios direktyvos taikymo sritį neturi patekti vartotojų ir (arba) dirbančiųjų sveikatos apsauga ir darbo aplinkos apsauga, todėl ši direktyva neturi įtakoti priemonių, kurių valstybės narės imasi šiais tikslais.

(14) Sudėties ribinės vertės turi būti kontroliuojamos, kad būtų nustatyta, ar šios direktyvos reglamentuojamuose kiekvienos kategorijos dažuose, lakuose ir transporto priemonių pakartotinės apdailos produktuose esanti LOJ masės koncentracija yra leistinose ribose.

(15) Kadangi tam tikrose transporto priemonių pakartotinės apdailos operacijose naudojamuose produktuose esantis LOJ kiekis dabar reglamentuojamas pagal šią direktyvą, 1999 m. kovo 11 d. Tarybos direktyva 1999/13/EB dėl tam tikrų veiklos rūšių ir tam tikrų įrenginių lakiųjų organinių junginių, susidarančių naudojant organinius tirpiklius, emisijos apribojimo ([1]) turi būti atitinkamai iš dalies pakeista.

(16) Nepaisant to, valstybės narės turėtų toliau taikyti arba nustatyti nacionalines priemones, kontroliuojančias transporto priemonių pakartotinės apdailos darbų išmetamus teršalus, įskaitant kelių transporto priemonių arba jų dalių, kaip apibrėžta 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyvoje 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo ([2]) padengimą danga, kuris atliekamas kaip transporto priemonės remonto, konservavimo arba apdailos darbų dalis ne jų gamybos įrenginiuose.

(17) Ši direktyva neturi būti taikoma produktams, kuriais prekiaujama išskirtinai naudojimui įrenginiuose, leidžiamuose pagal Direktyvą 1999/13/EB, kur išmetamos taršos ribojimo priemonės numato alternatyvius būdus pasiekti bent lygiavertį išmetamo LOJ kiekio sumažinimą.

(18) Valstybės narės turi nustatyti taisykles dėl nuobaudų, taikomų už šios direktyvos nuostatų pažeidimus, ir užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Numatytos nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

(19) Valstybės narės turi teikti Komisijai ataskaitas apie taikant šią direktyvą įgytą patirtį.

([1]) OL L 85, 1999 3 29, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

([2]) OL L 42, 1970 2 23, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/3/EB (OL L 49, 2004 2 19, p. 36).

▼B

(20) Dėl LOJ kiekio sumažinimo produktuose, kuriems ši direktyva netaikoma, ir dėl galimybės dar labiau sumažinti jau numatytas LOJ ribines vertes turi būti atlikta analizė.

(21) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turi būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką [1],

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

1. Šios direktyvos tikslas – apriboti bendrą LOJ kiekį tam tikruose dažuose, lakuose ir transporto priemonių pakartotinės apdailos produktuose, kad būtų išvengta ar sumažinta oro tarša dėl LOJ indėlio į troposferos ozono susidarymą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytam tikslui pasiekti ši direktyva nustato apytikslius tam tikrų dažų, lakų ir transporto priemonių pakartotinės apdailos produktų techninius aprašus.

3. Ši direktyva taikoma I priede išvardytiems produktams.

4. Ši direktyva nepažeidžia ir neturi įtakos priemonėms, įskaitant ženklinimo reikalavimus, kurių imtasi nacionaliniu arba Bendrijos lygiu vartotojų ir dirbančiųjų sveikatai ir jų darbo aplinkai apsaugoti.

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šioje direktyvoje taikomi tokie apibrėžimai:

1. „Kompetentinga institucija“ tai valdžios institucija ar institucijos arba organizacijos, pagal valstybių narių teisines nuostatas atsakingos už įsipareigojimų, atsirandančių pagal šią direktyvą, vykdymą.

2. „Medžiagos“ tai bet kuris kieto, skysto ar dujų pavidalo cheminis elementas ir jo junginiai, natūraliai esantys gamtoje ar gaminami pramonėje.

3. ►M2 „mišiniai“ ◄ tai iš dviejų ar daugiau medžiagų sudaryti mišiniai ar tirpalai.

4. „Organinis junginys“ tai bet kuris junginys, kuriame yra bent vienas elementas anglies ir vienas ar keli vandenilio, deguonies, sieros, fosforo, silicio, azoto arba halogeno atomai, išskyrus anglies oksidus ir neorganinius karbonatus bei bikarbonatus.

5. „Lakusis organinis junginys (LOJ)“ tai bet kuris organinis junginys, kurio pradinė virimo temperatūra išmatuota esant standartiniam101,3 kPa slėgiui yra mažesnė ar lygi 250 °C.

6. „LOJ kiekis“ tai lakiųjų organinių junginių masė, išreikšta gramais litre (g/l), paruošto naudoti produkto sudėtyje. Tam tikro produkto lakiųjų organinių junginių masė, kuri džiovinant chemiškai reaguoja, sudarydama dalį dangos, nelaikoma LOJ kiekio dalimi.

7. „Organinis tirpiklis“ tai bet kuris LOJ, naudojamas vienas ar drauge su kitais agentais, žaliavoms, produktams ar atliekoms tirpinti ar skiesti arba yra naudojamas kaip valymo agentas, tirpinantis teršalus, arba kaip dispersinė terpė, arba kaip klampumą ar paviršiaus įtemptį koreguojanti medžiaga, arba kaip plastifikatorius ar konservantas.

[1] OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

8. „Dengimo medžiaga“ tai bet koks ►M2 mišinys ◄, įskaitant visus organinius tirpiklius ar ►M2 mišinys ◄, kuriuose yra organinių tirpiklių, būtinų jo tinkamam naudojimui, naudojamas dekoratyvinę, apsauginę ar kitokią funkcinę paskirtį turinčiai plėvelei paviršiuje sudaryti.

9. „Plėvelė“ tai ištisinis sluoksnis, gaunamas padengus pagrindą viena ar keliomis dangomis.

10. „Vandenyje tirpios dengimo medžiagos (VDM)“ tai dengimo medžiagos, kurių klampumas koreguojamas naudojant vandenį.

11. „Tirpiklinės dengimo medžiagos (TDM)“ tai dengimo medžiagos, kurių klampumas koreguojamas organiniais tirpikliais.

12. „Pateikimas į rinką“ tai pateikimas trečiosioms šalims už užmokestį ar be jo. Pagal šią direktyvą įvežimas į Bendrijos muitinės teritoriją laikomas pateikimu į rinką.

3 straipsnis

Reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad I priede nurodyti produktai po II priede nurodytų datų būtų pateikiami į rinką jų teritorijoje, tik jei LOJ kiekis juose neviršija II priede nurodytų ribinių verčių ir atitinka 4 straipsnį.

Atitikčiai II priede nustatytoms LOJ kiekių ribinėms vertėms įvertinti taikomi III priede nurodyti analizės metodai.

I priede nurodytiems produktams, kurie tinka naudoti tik pridėjus tirpiklių ar kitų tirpiklių turinčių komponentų, II priede nurodytos ribinės vertės taikomos LOJ kiekiui, kuris yra paruoštame naudoti produkte.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, valstybės narės netaiko pirmiau nurodytų reikalavimų produktams, parduodamiems išskirtiniam naudojimui užsiimant Direktyvos 1999/13/EB reglamentuojama veikla, vykdoma registruotame ar turinčiame leidimą įrenginyje, kaip nurodyta tos direktyvos 3 ir 4 straipsniuose.

3. Pastatams ir senovinėms transporto priemonėms, kurias kompetentingos institucijos patvirtino kaip turinčias ypatingą istorinę ir kultūrinę vertę, restauruoti ir prižiūrėti valstybės narės gali suteikti individualias licencijas parduoti ir pirkti griežtai ribotą kiekį produktų, kurie neatitinka II priede nustatytų LOJ ribinių verčių.

4. Į šios direktyvos taikymo sritį patenkantys produktai, kurie yra pagaminti iki II priede nustatytų datų ir neatitinka šio straipsnio 1 dalies reikalavimų, gali būti teikiami į rinką 12 mėnesių laikotarpį po dienos, kurią įsigalioja atitinkamam produktui taikomas reikalavimas.

4 straipsnis

Ženklinimas

Valstybės narės užtikrina, kad I priede nurodyti pateikiami į rinką produktai būtų paženklinti. Etiketėje turi būti nurodyta:

a) produkto kategorija ir atitinkama LOJ ribinė vertė g/l, kaip nurodyta II priede;

b) didžiausias LOJ kiekis paruoštame naudoti produkte g/l.

▼B

5 straipsnis

Kompetentinga institucija

Valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją, atsakingą už šioje direktyvoje nustatytų prievolių vykdymą, ir informuoja apie tai Komisiją ne vėliau kaip iki 2005 m. balandžio 30 d.

6 straipsnis

Monitoringas

Valstybės narės parengia monitoringo programą atitikčiai šiai direktyvai tikrinti.

7 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Valstybės narės praneša monitoringo programos rezultatus ir parodo atitiktį šiai direktyvai bei pagal 3 straipsnio 3 dalį licencijuotų produktų kategorijas ir kiekį. Pirmosios dvi ataskaitos pateikiamos Komisijai, praėjus 18 mėnesių po II priede nustatytų LOJ kiekio ribinių verčių laikymosi pradžios; vėliau ataskaita pateikiama kas penkerius metus. Komisija iš anksto parengia bendrą monitoringo duomenų pateikimo formą 12 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Metiniai duomenys pateikiami Komisijai jos prašymu.

8 straipsnis

Laisva apyvarta

Valstybės narės dėl šioje direktyvoje aptariamų priežasčių neturi teisės uždrausti, apriboti ar neleisti pateikti į rinką produktus, kuriems taikoma ši direktyva ir kurie, paruošti naudoti, atitinka šios direktyvos reikalavimus.

9 straipsnis

Persvarstymas

Komisija prašoma pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai:

1. Ne vėliau kaip 2008 m. ataskaitą apie Direktyvos 2001/81/EB 10 straipsnyje nurodyto persvarstymo rezultatus. Šioje ataskaitoje turi būti nagrinėjama:

   a) plati taikymo sritis ir galimybės sumažinti LOJ kiekį į šios direktyvos taikymo sritį nepatenkančiuose produktuose, įskaitant dažų ir lakų aerozolius;

   b) galimas tolesnis (II etapas) LOJ kiekio transporto priemonių pakartotinės apdailos produktuose mažinimas;

   c) bet koks naujas aspektas, susijęs su II etapo, numatyto dažams ir lakams, taikymo socialiniu ir ekonominiu poveikiu.

2. Ne vėliau kaip praėjus 30 mėnesių po II priede nurodytų LOJ kiekio ribinių verčių II etapo įgyvendinimo datos, ataskaitą, kurioje nagrinėjamos 7 straipsnyje nurodytos ataskaitos ir bet kokios dažų, lakų ir transporto priemonių pakartotinės apdailos produktų gamybos technologinės naujovės. Ši ataskaita turi išnagrinėti plačią taikymo sritį ir galimybes dar labiau sumažinti LOJ kiekį šios direktyvos taikymo srities produktuose, įskaitant galimą I priedo 1.1 poskyryje ir II priedo A skyriuje nurodytų d ir e kategorijų vidaus ir išorės darbams skirtų dažų atskyrimą.

Kartu su šiomis ataskaitomis, kai taikoma, pateikiami šios direktyvos pakeitimo pasiūlymai.

▼B

10 straipsnis

Nuobaudos

Valstybės narės nustato taisykles dėl nuobaudų, taikomų už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus ir imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Numatytos nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša apie šias taisykles ir priemones Komisijai iki 2005 m. spalio 30 d. ir nedelsdamos praneša apie bet kokius vėlesnius su jomis susijusius pakeitimus.

▼M1

11 straipsnis

Derinimas su technikos pažanga

Komisija derina III priedą atsižvelgdama į technikos pažangą. Šios priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies keisti, tvirtinamos laikantis 12 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

12 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Tarybos direktyvos 1999/13/EB 13 straipsniu įsteigtas komitetas (toliau – Komitetas).

2. Darant nuorodą į šį straipsnį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

▼M1

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

▼B

13 straipsnis

Direktyvos 1999/13/EB pakeitimas

1. Direktyva 1999/13/EB iš dalies pakeičiama taip:

I priedo skirsnyje „Transporto priemonių pakartotinė apdaila“ išbraukiama tokia įtrauka:

„— kelių transporto priemonių arba jų dalių, kaip apibrėžta Direktyvoje 70/156/EEB, padengimas danga, kuris atliekamas kaip transporto priemonės remonto, konservavimo arba apdailos darbų dalis ne jų gamybos įrenginiuose, arba“.

2. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali toliau taikyti arba įvesti nacionalines priemones, skirtas dėl transporto priemonių pakartotinės apdailos veiklos, išbrauktos iš Direktyvos 1999/13/EB taikymo srities, išmetamiems teršalams riboti.

14 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2005 m. spalio 30 d., įgyvendina šią direktyvą, ir nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

▼B

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus kartu su lentele, parodančia nacionalinių nuostatų atitikimą Direktyvai.

15 straipsnis

Direktyvos įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

16 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

I PRIEDAS

TAIKYMO SRITIS

1. Šioje direktyvoje dažai ir lakai – tai produktai, toliau išvardyti pagal subkategorijas, išskyrus aerozolius. Jie naudojami pastatų, jų apdailos elementų bei detalių ir susijusių konstrukcijų, skirtų dekoratyviniams, funkciniams ir apsauginiams tikslams, padengimui.

1.1. Subkategorijos:

a) „vidinių sienų ir lubų matinės dangos“ tai vidaus sienoms ir luboms dengti skirtos dengimo medžiagos, kurių blizgesio laipsnis ≤ 25@60º;

b) „vidinių sienų ir lubų blizgiosios dangos“ tai vidaus sienoms ir luboms dengti skirtos dengimo medžiagos, kurių blizgesio laipsnis > 25@60º;

c) „išorinių sienų mineralinio pagrindo dangos“ tai dengimo medžiagos, skirtos išorinėms mūro, plytinėms ar tinkuotoms sienoms dengti;

d) „vidaus (išorės) apdailos ir plakiravimo dažai medienai, metalui ar plastikui“ tai dengimo medžiagos, skirtos apdailai ir plakiravimui, kurios sudaro nepermatomą plėvelę. Šios dengimo medžiagos skirtos medžio, metalo ar plastiko paviršiui dengti. Šiai kategorijai priklauso gruntai ir tarpinės dangos;

e) „vidaus (išorės) apdailos ir nepermatomi dažai medienai (lazuriniai lakai)“ tai dengimo medžiagos, skirtos dengti apdailos komponentams, ir kurios sudaro permatomą arba pusiau permatomą plėvelę medienai, metalui ar plastikui puošti ir apsaugoti. Šiai grupei i priklauso nepermatomi dažai medienai/lazuriniai. Nepermatomi dažai medienai/lazuriniai – tai dengimo medžiagos, sudarančios nepermatomą plėvelę medienos apdailai ir apsaugai nuo atmosferos veiksnių, priklausančią, kaip apibrėžta EN 927-1, pusiau stabiliajai grupei;

f) „plonasluoksniai (kitaip – labai žemo tuklumo lazuriniai) lakai“ tai lakai, kurių sluoksnio vidutinis storis, matuojant pagal ISO 2808:1997 5A metodą, yra mažesnis kaip 5 μm, kaip nurodyta EN 927–1:1996;

g) „gruntai“ tai izoliuojančias ir (arba) sandarinančias savybes turinčios dengimo medžiagos, skirtos dengti medieną arba sienas ir lubas;

h) „surišimo gruntai“ tai dengimo medžiagos, skirtos laisvoms pagrindo dalelėms susieti arba hidrofobinėms savybėms suteikti ir (arba) apsaugoti medieną nuo mėlynių susidarymo.

i) „vienkomponentės dengimo medžiagos“ tai specialiosios dangos plėvelę sudarančios medžiagos. Jos skirtos taikyti ten, kur padengimams reikia specialių eksploatacinių savybių, pvz., kaip gruntas ir baigiamoji danga plastikui, gruntas geležies paviršiams, gruntas reaktyviems metalams, pvz., cinkui ir aliuminiui, antikorozinėms baigiamosioms dangoms, grindų dangoms, įskaitant medines ir betonines grindis, atsparioms grafiti, atsparioms užsiliepsnojimui ir atitinkančioms higienos reikalavimus maisto ar gėrimų pramonėje arba sveikatos paslaugų tarnybose.

j) „dvikomponentės dengimo medžiagos“ tai tokios pat paskirties kaip ir vienkomponentės dengimo medžiagos, į kurias prieš naudojimą pridedamas papildomas komponentas (pvz., tretiniai aminai);

k) „daugiaspalvės dengimo medžiagos“ tai dengimo medžiagos, skirtos suteikti dviejų atspalvių ar daugiaspalvį efektą tiesiog po panaudojimo;

l) „specialiosios dekoratyvinės dengimo medžiagos“ tai dengimo medžiagos, skirtos suteikti specialų estetinį įspūdį, dengiant specialiai paruoštus iš anksto nudažytus paviršius arba bazines/pigmentines dangas, kurios vėliau, džiūnant apdorojamos įvairiais įrankiais.

2. Pagal šią direktyvą transporto priemonių pakartotinės apdailos produktai – tai produktai, toliau išvardyti pagal subkategorijas. Jie naudojami kelių transporto priemonėms ar jų dalims, kaip apibrėžta Direktyvoje 70/156/EEB, dengti atliekant transporto priemonių remonto, konservavimo ar apdailos darbus ne jų gamybos įrenginiuose

▼B

2.1. Subkategorijos:

a) „nuėmikliai ir paruošiamieji valikliai“ tai produktai, skirti senoms dangoms ir rūdims pašalinti mechaniškai ar chemiškai arba paruošti paviršių dengimui naujomis dangomis:

i) paruošiamiesiems produktams priklauso purkštuvų ploviklis (produktas, skirtas purkštuvams ir kitai įrangai valyti), dažų nuėmikliai, riebalų plovikliai (įskaitant antistatinius, skirtus plastikams) ir silikonų plovikliai;

ii) „valiklis prieš dengiant“ – tai valymo produktas, skirtas paviršiaus teršalams pašalinti ruošiant paviršių arba prieš dengiant jį dengimo medžiaga;

b) „užpildomasis gruntas“ tai labai tiršti mišiniai, skirti giliems paviršiaus nelygumams panaikinti prieš uždedant baigiamąjį gruntą/glaistą;

c) „prieškorozinis gruntas“ tai bet kokia dengimo medžiaga, skirta dengti gryną(neizoliuotą) metalą ar esamą dangą apsaugai nuo korozijos prieš uždedant baigiamąjį gruntą:

i) „baigiamasis gruntas/užpildantis glaistas“ – tai dengimo medžiaga, uždedama prieš pat dengiant baigiamąją dangą, apsauganti nuo korozijos ir užtikrinanti baigiamosios dangos sankibą, kad susidarytų vientisa paviršiaus danga, užpildanti nedidelius paviršiaus nelygumus;

ii) „įprastinis metalo gruntas“ – tai dengimo medžiaga, skirta naudoti kaip sankibą gerinantis gruntas, izoliuojanti medžiaga, baigiamasis gruntas, tarpinė danga, plastikų gruntas, prieš padengiant neišdžiūvusią dangą, nešlifuojamieji ir purškiamieji glaistai;

iii) „fosfatinis gruntas“ – tai dengimo medžiaga, kurioje ne mažiau kaip 0,5 % masės sudaro fosfato rūgštis, ir skirta dengti tiesiai ant grynų (neizoliuotų) metalinių paviršių, apsaugant nuo korozijos ir užtikrinant sankibą; dengimo medžiagos, leidžiančios suvirinti siūles, ir ėsdinantys tirpalai galvaninėms dangoms ir cinkuotiems paviršiams;

d) „viršutinio sluoksnio danga/baigiamoji dengimo medžiaga“ tai pigmentinė danga, naudojama kaip vienasluoksnė arba daugiasluoksnė dengimo medžiaga, skirta blizgumui ir atsparumui nuo išorinių veiksnių užtikrinti. Aprėpia visus šios srities produktus, įskaitant bazines/pigmentines dangas ir skaidriąsias dangas:

i) „bazinė/pigmentinė dengimo medžiaga“ – tai pigmentų turinčios dengimo medžiagos, skirtos spalvai ir bet kokiems pageidaujamiems optiniams efektams suteikti, išskyrus dangų sistemos paviršiaus blizgesį ar atsparumą;

ii) „skaidrioji dengimo medžiaga“ – tai permatoma/prasišviečianti dengimo medžiaga, skirta dangų sistemos galutiniam blizgesiui ir paviršiaus atsparumo savybėms suteikti;

e) „specialioji baigiamoji dengimo medžiaga“ tai dengimo medžiagos, skirtos panaudoti kaip baigiamoji danga, turinti specialių savybių, tokių kaip, pvz., metalo ar perlamutro efektas vienasluoksnėse, didelio atsparumo ryškios spalvos ir skaidriose dangose (pvz., atspari subraižymui ir fluorinta skaidrioji danga), atspindinčioji bazinė/-pigmentinė danga, tekstūrinės dangos (pvz., kaltinės dangos), slydimą mažinančios dangos, kėbulo dugną izoliuojanti danga, nuo skeldėjimo saugančios dangos, vidaus apdailos dangos ir aerozoliai

▼B

II PRIEDAS

A. **DIDŽIAUSIO LOJ KIEKIO DAŽUOSE IR LAKUOSE RIBINĖS VERTĖS**

	Produkto subkategorija	Tipas	I etapas (g/l) (*) (nuo 2007 1 1)	II etapas (g/l) (*) (nuo 2010 1 1)
a	Vidinių sienų ir lubų matinės dangos dengimo medžiagos (blizgesio laipsnis ≤ 25@60º)	VDM	75	30
		TDM	400	30
b	Vidinių sienų ir lubų blizgiosios dangos dengimo medžiagos (blizgesio laipsnis > 25@60º)	VDM	150	100
		TDM	400	100
c	Išorinių sienų mineraliniam pagrindui skirtos dangos dengimo medžiagos	VDM	75	40
		TDM	450	430
d	Vidaus/išorės apdailos ir plakiravimo dažai medienai, plastikui ir metalui	VDM	150	130
		TDM	400	300
e	Vidaus (išorės) apdailos ir lazuriniai lakai ir medienos beicai, įskaitant nepermatomus medienos (lazurinius) lakus beicus	VDM	150	130
		TDM	500	400
f	Vidaus ir išorės plonasluoksniai (labai žemos kategorijos tuklumo) lazuriniai lakai	VDM	150	130
		TDM	700	700
g	Gruntai	VDM	50	30
		TDM	450	350
h	Surišimo gruntai	VDM	50	30
		TDM	750	750
i	Vienkomponentės specialiosios dangos dengimo medžiagos	VDM	140	140
		TDM	600	500
j	Dvikomponentės specialiosios paskirties (pvz., grindų) dangos dengimo medžiagos	VDM	140	140
		TDM	550	500
k	Daugiaspalvės dangos dengimo medžiagos	VDM	150	100
		TDM	400	100
l	Dekoratyvinės dangos dengimo medžiagos	VDM	300	200
		TDM	500	200

(*) g/l paruoštame naudoti produkte

▼B

B. **DIDŽIAUSIO LOJ KIEKIO RIBINĖS VERTĖS TRANSPORTO PRIEMONIŲ PAKARTOTINĖS APDAILOS PRODUKTUOSE**

	Produkto kategorija	Dengimo medžiagos	LOJ g/l (*) (2007 1 1)
a	Nuėmikliai ir paruošiamieji valikliai	Nuėmiklis	850
		Valiklis prieš dengiant	200
b	Baigiamasis gruntas/užpildantis gruntas	Visų tipų	250
c	Prieškorozinis gruntas	Baigiamasis gruntas ir įprastinis (metalo) gruntas	540
		Fosfatinis gruntas	780
d	Viršutinio sluoksnio danga/-Baigiamoji danga	Visų tipų	420
e	Specialiosios baigiamosios dangos	Visų tipų	840

(*) g/l paruoštame naudoti produkte. Išskyrus a kategoriją, bet koks paruoštame naudoti produkte esantis vandens kiekis neįskaičiuojamas.

▼B

III PRIEDAS

3 STRAIPSNIO 1 DALYJE MINIMA METODIKA

Parametras	Vienetai	Analizė	
		Metodas	Paskelbimo data
LOJ kiekis	g/l	ISO 11890-2	2002
LOJ kiekis, kai yra reaktyvių skiediklių	g/l	ASTMD 2369	2003